

Ağırca

yürük semai

ten gol du ri — han a hı di — lı pü —
 ey gül bü ni — a şub — sa vul re —
 ey şem i şeb — a râ — sa kın — a hı —

— pü —
 — re —
 — hı —

pür — şe — re —
 reh — gü — ze —
 hı — se — he —

rim —
 rım —
 rım (B) —

den — den — den —
 den — den — den —

be — li be — li yer

be li — be li — dost — ah be li be li

ye lel — le lel — le lel — le lel

le le — le la — li

ah be li be li — te — rel — le lel

le lel — le lel — le — le — la

1 son

li — ah — li — ah

meyan hane (E)

it dim ye ri — ni gün — ci — za — lam

Üneykosal

mi mi mi se bi

fir kat kat

güfte

Teak oldu ciban âhı diti pür şerenimden;
 Ey gulbunu aşub savul rehğuzerimden;
 İttin yerimi gıvaci zalâmı şebi firkat;
 Ey şemi şeb ârâ sakın âhı şehrimden

beli beliyar, beli beli dost, ahı beli
 beli velel le lel le lel le lel le le
 la lı